

acestei așa zise comedii ușoare, cum am văzut în anterioarele sale spectacole de la Chișinău. Știe mai ales că acest tip de comedie se bazează pe refrene comice, nu multe, dar bine selecționate. El construiește succint, dar exact compozițiile actorilor și, dacă *Mariel*/Iulia Popescu se află printre personajele cele mai aplaudate din spectacol, este și pentru că Petru Hadârcă inventează trucul ușilor automate din fundal pe care le va specula și Bianca Zurovski/*Laura*. Stăpân pe aceste refrene, regizorul face din familia Carlier un terțet comic (Viorica Geantă Chelbea, Bianca Zurovski, Dan Săndulescu), cu atitudini identice solidar în stupiditate. Scenografa Stela Verebceanu compune un interior burghez, obișnuitul spațiu de lux al comediei de bulevard. Claude Magnier nu este un autor genial, dar știe atât de bine să stârneasă râsul...

Teatrul „Sică Alexandrescu“, Brașov – Fuck you, EU. Ro.PA! de Nicoleta Esinencu. Un spectacol de Claudiu Goga. Cu: Ligia Stan.

O afacere sentimentală, după *Blaise* de Claude Magnier. Traducerea: Mariana Oanceanu. Regia și ilustrația muzicală: Petru Hadârcă. Scenografia: Stela Verebceanu. Cu: Vlad Jipa, Demis Muraru, Iulia Popescu, Oana Hui, Dan Săndulescu, Viorica Geantă Chelbea, Bianca Zurovski, Ligia Stan, Carmen Moruz.

Ispita. Reportaj, după *Diavolul și Moartea* de Peter Turini. Traducerea: Tino Geirun. Un spectacol de Camelia Tino. Cu: Andrei Ralea, Viorica Geantă Chelbea, Virginia Itta Marcu, Marius Cordoș, Vlad Jipa, George Custură, Constanța Comănoiu.

Marinela ȚEPUȘ

Dialog regizor-actor

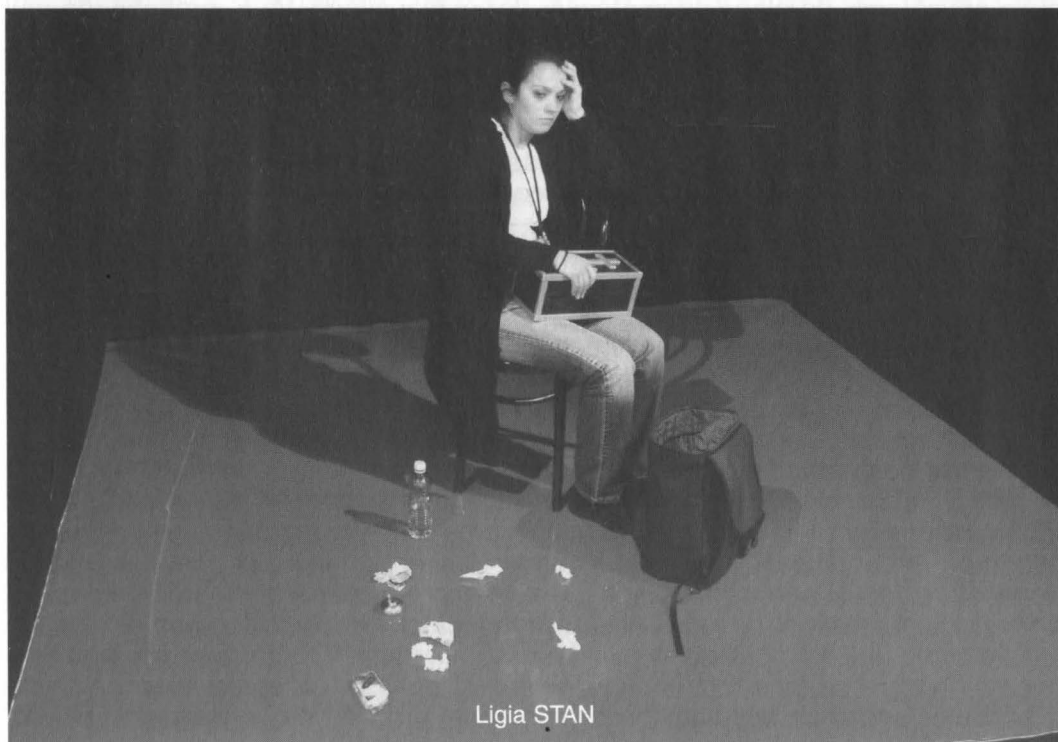
Există oare o modă a recitalurilor, numite și monodrame sau *one-man show*? Producții, mai mult sau mai puțin izbutite, împânzesc scenele (mici și mari, dar, mai ales, pe cele mici), în general, din nevoia actorilor de a juca, nemaitrebuind să aștepte a fi distribuiți, nemandorind să stea la mâna directorilor, a regizorilor, a conjuncturilor de tot felul. Lăudabil gest, în definitiv! O monodramă se poate repeta chiar și în bucătărie sau pe balcon. Nu necesită decoruri complicate și un costum mai poți găsi, la urma urmei, chiar și în garderoba personală, dacă nu în cea a teatrului. De obicei, astfel de încercări mor repede din lipsă de public. Dar mai există și „asocieri“ (fericite) între un actor și un regizor, la care, se mai întâmplă, din când în când, să se alătore câte un scenograf. O astfel de echipă poate face adevărate bijuterii, mici spectacole de studio, de club, de bar, ce sunt invitate în festivaluri de prestigiu, onorate cu premii. Sunt montări de jucărie, meșteșugit alcătuite, ușor de mișcat în spațiul teatral. Un astfel de spectacol am văzut la Brașov. Impresionant prin simplitate și bun-gust. Cu o actriță foarte specială, nu atât frumoasă, cât extrem de expresivă – Ligia Stan –, cu un pătrat din linoleum roșu-aprins, un scaun, un rucsac din care sunt scoase, pe rând, o brichetă, un pachet de țigări, o sticlă de apă minerală, la care se mai adaugă trei reflectoare așezate în triunghi (ele însele devenind personaje în economia

reprezentației), regizorul Claudiu Goga realizează un moment de teatru emoționant, mergător direct la suflet.

În *FUCK you, EU.ro.PA!*, se vorbește patetic, despre o lume apusă (la noi, dar oare și în Republica Moldova?!), se înjură o alta, despre care nu prea avem motive a crede că ar fi mai bună. Ligia Stan nu ne impresionează prin gesturi ample ori lamentări penibile, ci prin forța de a exprima o realitate (netrăită de ea, dar încă prea puternic existentă în sufletul majorității spectatorilor) cu mijloace puține, minuțios cântărite: priviri semnificative, aprinderea unei țigări cu gesturi îndelung căutate, băutul unei înghițituri de apă. Cucereste întâi spațiul de joc, bine delimitat, apoi, ne pătrunde pe noi. O urmărim, din ce în ce mai concentrați, captivați de ceea ce spune, de felul în care spune. Singură, doar cu fantezmele (ușor declarative) ale personajului, Ligia Stan ne captivează. Asta în ciuda faptului că textul pare ușor desuet: iar ni se vorbește de lipsa apei calde, de frigul din apartamente, de cozile infernale, de lipsa oricărui orizont, de atracția față de o Europă pe care doar ne-o imaginăm. Actrița e ca o magmă care curge lin, dar acoperă totul, ne ia cu ea, o credităm până la capăt. Retrăim coșmarul.

Ca întotdeauna, Claudiu Goga „slujește“ actorul, „uitându-se“ pe sine. Firește, e numai o păcăleală. Prezența regiei e pregnantă în fiecare modulație a vocii actriței, în felul în care stă ținută pe scaun, în reflectoarele-personaj (șfichiuind fața eroinei, ca la interogatoriile poliției sovietice), în linoleumul roșu, care, treptat-treptat, ne obsedează. Spectacolul este un remarcabil dialog regizor-actor.

Teatrul „Sică Alexandrescu“ din Brașov – *FUCK you, EU.Ro.PA!* de Nicoleta Esinencu. Un spectacol de Claudiu Goga. Cu: Ligia Stan.

Ligia STAN